

det her ind og for alvor får taget hul på problemstillingen: Hvordan får vi andre aktører på banen?

Et vigtigt element i den sammenhæng er, at den ledige får en ret til at vælge. Såfremt der er flere relevante aktører at vælge imellem, får den ledige en ret til selv at vælge aktør. Man kan sige, at vi fremover i højere grad deler ansvaret ud fra det offentlige og over til, at den ledige har et medansvar og dermed også medindflydelse på, hvem der skal være med til at formidle.

Et andet element er, at vi får gjort op med 75-pct.s-kravet, som egentlig i udgangspunktet var godt tænkt. Jeg tror godt, at vi kan vedstå os fra Det Radikale Venstres side, at vi var medforfattere til 75-pct.s-kravet, at vi faktisk troede på, at det var et godt element, ikke som en pisk over for de ledige, men som en pisk over for den offentlige sektor eller over for det arbejdsmarkedssystem, som skulle forsøge at hjælpe den ledige tilbage på arbejdsmarkedet.

Kl. 19.30

Problemstillingen var, at der var masser af tal, som viste, at i det omfang det lykkedes at få en målrettet aktivering i gang, få aktiveret folk, inden arbejdsløshedsperioden satte ind, og det gjorde det som regel specielt i det sidste år, kunne det se ud til, at det i samme omfang lykkedes at få folk tilbage på arbejdsmarkedet.

Det var sådan set værd at tage ved lære af, og derfor indførte vi et 75-pct.s-krav, som skulle sikre den ledige en ret til ikke at blive ignoreret, men samtidig også en pligt til at tage imod tilbuddene.

Desværre blev 75-pct.s-kravet i al for høj grad et kvantitativt mål frem for et kvalitativt mål. Og man må jo som politiker tage til efterretning, når det ikke går, sådan som man havde håbet, når man ender et helt andet sted, og når man på en række felter næsten opnåede det modsatte, nemlig at aktiveringsindsatsen blev ringere, fordi folk blev så forhuppet på at skulle leve op til de her fastlagte mål.

Derfor tror vi på, at det er rigtigt at gå den anden vej, der lægges op til her: i højere grad at give den ledige en ret til at vælge aktører og på den måde også lægge et pres på de offentlige aktører på området.

Samtidig gøres der også op med en del af de samspilsproblemer, som vi kender til i vores system i dag, og der tænker jeg specielt på gifte kontanthjælpsmodtagere. Problemstillingen er egentlig ganske enkel set fra Det Radikale Venstres side. Vi mener, at vi skal tilstræbe, at der er

en naturlig trappe i vores system, som hedder, at det bedst kan svare sig at være i arbejde, næstbedst at være ledig forsikret og tredjebest at være på kontanthjælp. Den trappe kommer vi nærmere ved det indgreb, som vi laver her, og det går vi ind for.

Vi går også ind for den regelforenklung, som ligger i udspillet. Man kan sige det på den måde, at der har været mange redskaber, som man har kunnet benytte sig af, og de bliver nu samlet til nogle få redskaber.

Det var måske ikke så meget et udtryk for et ønske om bevidst at ville komplicere systemet, at det var sådan tidligere. Det var mere et udtryk for, at hver gang, der kom en god idé ude fra virkeligheden om, hvad man også kunne gøre, hvilke redskaber man også kunne tage i brug, var vi faktisk villige til i den tidligere regering og med opbakning fra et flertal i Folketinget at lade også dette redskab blive et element i arbejdsmarkedspolitikken.

Nu forsøger vi med en forenkling, og det er forhåbentlig med til at skabe et overblik, som gør, at vi får endnu flere i beskæftigelse hurtigere og mere målrettet, end vi har kendt til hidtil.

Som et sidste element, som jeg selvfølgelig ikke skal undlade at komme ind på i forbindelse med denne her arbejdsmarkedsreform, er vi meget, meget glade for den sidste side i forligsteksten. Vi har nemlig sikret, at de midler, som vi sparer på den her arbejdsmarkedsreform, går til at sætte skatten ned på arbejde.

Hvad ville alternativet være til en sådan tekst? Ja, fra vores side er det helt oplagt, at alternativet til en sådan tekst ikke er, at midlerne blev ført tilbage til dem, som man nu fra venstrefløjens side vil påstå at vi stjæler dem fra. Det kan man sige at vi gør, vi tager i hvert fald pengene fra den gruppe, som vi med baggrund i den trappe, som jeg henviste til, i Det Radikale Venstre mener det er rimeligt at tage pengene fra. Hvis vi ikke havde indført den tekst, ville alternativet have været, at pengene ville være blevet brugt til at finansiere regeringens skattestop.

Det er dog alt andet lige bedre, at pengene går til, at vi generelt får sat skatten ned på arbejde, frem for at de går til at finansiere skattestopet og dermed primært går til at finansiere de skattelettelser på privat ejendom, hvor det primært er til glæde for dem i det nordsjællandske område – det skattestop, som regeringen benytter som sit primære element i den økonomiske politik.